

Mỗi tình đầu

Một tấm biển chỉ dẫn ở đầu cầu thang:

“Hiếm muộn, vô sinh: rẽ trái.

Nạo thai: rẽ phải”

Phòng khám sản khoa bệnh viện lớn, ở tầng 2, nằm ở cuối một hàng lang rộng, lan-can trước cửa phòng khám vừa tầm ngang người (cao 1m) nhìn ra một sân bệnh viện có nhiều cây xanh cổ thụ chìa cành lá vào gần lan-can. Xấp sổ khám bệnh và bệnh án xếp chồng lên nhau trong chiếc khay đựng bệnh án gắn ở cạnh cửa phòng khám.

Một tấm biển chỉ dẫn ở đầu cầu thang:

“Hiếm muộn, vô sinh: rẽ trái.

Nạo thai: rẽ phải”

Có mười bệnh nhân ngồi chờ ở hàng ghế dọc hành lang trước cửa phòng khám, đều là phụ nữ trẻ, chờ khám để xin nạo thai. Họ mặc quần áo công sở hoặc bình dân, sinh viên.

Yên tĩnh, mọi người ngồi yên, không ai nói chuyện. Họ cũng không nhìn nhau. Vọng ở ngoài vào tiếng lao xao của người chung quanh, tiếng chuông điện thoại, gọi nhau, tiếng va chạm của các dụng cụ, còi xe xa xa.

Cô sinh viên tóc dài ngang vai, mặc quần bò cũ, áo sơ mi sẫm màu, dáng vẻ buồn bã, ôm túi xách che bụng, ngồi khép chân ở góc trong cùng của hành lang. Trong tay cô nắm chặt một cuốn sổ khám.

Anh sinh viên là nam giới duy nhất trong đám bệnh nhân ngồi chờ, quần kaki áo sơ mi trắng giản dị, ngồi bên cạnh, lúc nhìn cô sinh viên, lúc nhìn ra ngoài. Anh ngồi chặn giữa cô và những người còn lại.

Cô sinh viên không nhìn anh, chỉ nhìn xuống đất. Rồi ngẩng mặt lên thở dài, quả quyết dở cuốn sổ khám bệnh ra, lấy cây bút trên túi áo anh sinh viên, đặt

bút viết lên tờ giấy.

Tờ giấy có dòng chữ đầu đề: “Cam kết của sản phụ”

Phía dưới là vài dòng form thông tin cá nhân bỏ trống. Dưới cùng bệnh nhân điền vào dòng chữ: “Xin phá thai”. Rồi ký tên xuống dưới cùng.

Y tá nữ bước ra khỏi phòng, nhìn một lượt đám bệnh nhân, nhấc xếp giấy tờ cạnh cửa. Anh sinh viên vội vã cầm giấy của cô sinh viên đưa tới cho nữ y tá.

Y tá nhìn lướt qua giấy, nhìn anh sinh viên ánh mắt dò hỏi. Anh sinh viên ngoái nhìn sang cô sinh viên ở cuối phòng.

Cô sinh viên cắn môi, gần khóc, đứng dậy băng qua những người bệnh nhân đang ngồi chờ, lúc đi qua anh sinh viên, cô giận dữ ấn cây bút máy vào tay anh.

Đầu cầu thang, một phụ nữ trung niên đứng trước cửa phòng khám gần biển “Hiếm muộn, vô sinh” bữu môi nhìn hai thanh niên lần lượt đi qua.

Sân bệnh viện có hai gốc cây lớn. Mỗi gốc cây có một chiếc ghế đá bỏ trống.

Dưới bóng cây to thứ nhất, anh sinh viên giữ cô gái lại, cô ôm mặt lặng lẽ vài giây rồi bỏ ra, quả quyết đi về hướng cổng bệnh viện.

Anh sinh viên đứng yên, bất động, nhìn theo cô gái.

Cô gái đi được mười bước chân, đến sát gốc cây thứ hai, dừng lại, ngoái nhìn anh con trai. Rồi quay hẳn người lại, đứng nhìn anh con trai trân trân. Tay lại co lên xách túi che bụng.

Anh con trai tiến đến trước mặt cô gái. Rồi đút hai tay vào trong túi quần. Anh con trai rút ví ra, bày toàn bộ mọi thứ có trong ví lên trên mặt chiếc ghế đá cạnh đó:

- Một chiếc thẻ sinh viên cũ nhàu nát.

- Một thẻ xe bus tháng đã đánh dấu gần hết.
- Một vài tờ tiền lẻ nhàu nát, một tờ 100 nghìn, 1 tờ 50 nghìn, vài tờ năm trăm rách.
- Một tờ giấy mỏng gấp tư, mở ra là thông báo của khoa Kinh tế cho sinh viên Nguyễn Văn Thanh thi lại hai môn. Bên dưới thông báo có dòng chữ viết tay rất to: “Đề nghị sinh viên NV Thanh nộp hết học phí còn thiếu, mới được thi lại!”
- Một tấm ảnh cô sinh viên và anh sinh viên chụp chung, mỉm cười hạnh phúc.

Cô gái nhìn trần trời vào những thứ trước mắt.

Anh sinh viên chậm rãi cất lại tất cả vào trong ví, cất vào túi quần, rồi cầm tay cô sinh viên, quay lại phòng nạo thai. Cô sinh viên ngoan ngoãn đi theo, không còn biểu lộ cảm xúc gì.

~ Hai người nắm tay nhau quay lại, lại đi qua trước mặt những bệnh nhân nữ đang chờ trước cửa.

Họ vừa đi đến cửa phòng khám, thì cửa phòng bật mở. Y tá nữ hoảng hốt chạy ra, không nói một lời nào, nhìn quanh rồi lao xuống cầu thang.

Phía ngoài vang lên tiếng chuông khẩn cấp, hai bác sĩ từ ngoài vội vã đi thẳng vào phòng khám, hai y tá đẩy xe cáng vội vã theo sau.

Mọi bệnh nhân cùng hai anh chị sinh viên đều xúm vào cửa phòng khám ngó vào trong theo dõi. Rồi lại dẫn hết ra nhường đường cho chiếc xe cáng chở bệnh nhân đi ra vội vã.

Bệnh nhân được phủ vải trắng kín.

Một vài giọt máu từ trên xe cáng cấp cứu rơi xuống dọc hành lang.

Mọi bệnh nhân nhìn nhau lo âu. Cô gái co rúm lại, anh sinh viên nắm chặt cánh tay người yêu.

Cô gái vừa nhìn vết máu vừa lùi lại, lùi từ cửa phòng khám tới khi lưng chạm lan-can, khựng lại. Cô gái quay người không nhìn vết máu, nhìn ra ngoài trời xanh cây lá.

Cây lá xanh tươi trong veo trong nắng sớm, gió hiu hiu dập dờn nhẹ nhàng, thời tiết đẹp và khung cảnh thiên nhiên đẹp.

Tán lá cây màu xanh ngọc, phía xa hơn tán lá cây là một con đường nhỏ sau lưng bệnh viện ít người đi, tiếp đến là mặt hồ nước phẳng lặng.

Anh sinh viên đứng cạnh, ngắt một nhánh lá non, xoay xoay, uốn tròn.

Có tiếng gọi tên bệnh nhân của nữ y tá: “Nguyễn Thị Nga”

Cô gái giật mình quay lại, thảng thốt đau đớn, nhìn người bạn trai, rồi mắt rất nhanh chóng đầm nước mắt. Cô gái hít sâu một hơi thở, rồi vứt chiếc túi xách vẫn che bụng xuống đất, thông tay đi về phía nữ y tá.

Anh sinh viên vội vã chạy theo, chặn trước cô sinh viên và cô y tá, quỳ xuống cả hai chân, tay ôm lấy chân cô sinh viên, rồi vội vàng đưa ra một chiếc nhẫn vừa kết bằng lá cây xanh non.

Tất cả bệnh nhân ồ lên.

Cô sinh viên đứng lại nhìn chăm chăm, anh sinh viên vội vàng đeo nhẫn vào ngón tay áp út của tay trái của cô gái. Rồi ôm lấy bàn tay ấy hôn, rồi giữ bàn tay ấp trước ngực.

Cô gái rút tay ra, đưa tay lên nhìn chiếc nhẫn chăm chú.

Trong lúc ấy, anh sinh viên đứng lên, quay lại lấy túi xách hộ bạn gái, đeo vào người mình, rồi hùng dũng thẳng lưng hiên ngang đi ra, cầm tay cô bạn dắt đi, nhân tiện lúc đi ngang, anh lấy luôn cuốn sổ khám bệnh trên tay nữ y tá.

Nữ y tá tỏ vẻ ngạc nhiên, bức bối.

Mọi bệnh nhân ngồi chờ hai bên đứng lên vỗ tay khi hai người đi qua.

Bà trung niên hiếm muộn đứng chống nạnh ở đầu cầu thang, vẫn bấu môi chứng kiến cả hoạt cảnh.

Anh sinh viên vội vã đưa cô sinh viên đi qua chỗ bà trung niên.

Cô gái đứng lại, gỡ tay người yêu ra, và bây giờ, đến lượt cô gái nhìn bà hiếm muộn, bấu môi, rồi mới quay đi.

Bà hiếm muộn há hốc mồm.

~ Hai người đi dưới tán cây xanh cổ thụ, dừng lại hôn nhau, rồi bước đi tiếp.